ମେସର୍ସ ମଡ଼ର୍ଣ୍ଣ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍

ବନାମ

ମେସର୍ସ ଷ୍ଟିଲ୍ ଅଥରିଟି ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ଟିଏଚ. ଏମ.ଡି. ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3305-3306/ 2010)

ଏପ୍ରିଲ 15, 2010

[ଆର୍. ଭି. ରଭୀନ୍ଦ୍ରନ ଏବଂ ଆର. ଏମ. ଲୋଧା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ଵୟ]

କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗ ଅଧିନିୟମ, 1993ର ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ:

ଧାରା 6 (1) ଏବଂ (2)-- *ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟର -- ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି- ଧାରା 6(1) ଅଧୀନରେ ସୁଦ୍ଧା ପରିମାଣ ସହିତ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ପାଇବା ପରେ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି --- ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ -- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ: ଏହି ଅଧିନିୟମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଯେ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ସେବା ପାଇଁ କ୍ରେତା ତୁରନ୍ତ ଦେୟ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ- ଏହା ମଧ୍ୟ ଖିଲାପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେୟ ଅର୍ଥ ଉପରେ ବୈଧାନିକ ଭାବରେ ସୁଧ ଆଦେଶ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ- ଉକ୍ତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟଏବଂ ଏହାର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଧାନରେ ରଖି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ -ସୀମିତ ଅର୍ଥ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ- ଧାରା 6 (1) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି ସହିତ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସୁଧକୁ ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ କିମ୍ବା ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଅନ୍ୟକୌଣସି ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ କ୍ରେତାଙ୍କଠାରୁ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟଯୋଗ୍ୟ ହେବ-- ଧାରା 6 ଆର/ଡବ୍ଲୁ , ଧାରା 3, 4, ଏବଂ 5 ଯୋଜନାରେ ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ-- ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ଯେ 'କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ଏହାର ସରଳ ଏବଂ ସ୍ୱାଭାବିକ ଅର୍ଥରେ ଦେୟ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଯିବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ଦେୟ ରାଶି କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ଧାରା 3 ଏବଂ 6 ସହିତ ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ ହେବ, ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତାହାକୁ ଆଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯିବ --ଏହି ଅଧିନିୟମ ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ଯେହେତୁ ପକ୍ଷମାନେ 1983 ରେ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯାହା ସମୟ ସମୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ 1995 ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେତେବେଳକୁ ଏହି ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା ।*

ଧାରା 6 (1) ଏବଂ (2)-*ମକଦ୍ଦମା ଦ୍ୱାରା ଧାରା 6 ରେ କିମ୍ବା ଧାରା 6(1) ଅଧୀନରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଧାରା 6(2) ଅଧୀନରେ ଶିଳ୍ପ ସୁବିଧା ପରିଷଦକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ--ଏହାର ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟତା, କେବଳ ଯଦି ଏହା ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ସହିତ ମୂଳ ରାଶିର ଅସୁଲି ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କେବଳ ସୁଧ ପାଇଁ ନୁହେଁ-- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ:ଧାରା 6 (2) ଅଧୀନରେ ଯେଉଁଠାରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଯୋଗାଣ କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବାପାଇଁ ମୂଳ ରାଶି ଏବଂ ସୁଧ କିମ୍ବା କେବଳ ସୁଧ ଆଦାୟ ପାଇଁ ସନ୍ଦର୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଇଏଫସିର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରେ --ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱକୁ ନେଇ ବିବାଦ ରହିଛି, ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ପାଇଁ ଦେୟ ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ ଆଇଏଫସିର କ୍ଷମତା ରହିଛି-ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ଯେ ଯେହେତୁ କ୍ରେତା ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ କୌଣସି ପରିମାଣକୁ ଦେୟ କିମ୍ବା ସ୍ଥିରୀକୃତ ରାଶି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହିପରି, ବିଳମ୍ବରେ ଦେୟର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ବିବାଦକୁ ଧାରା 6 (2) ଅଧୀନରେ ଆଇଏଫସିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଅଧିକରିତା କ୍ଷେତ୍ର ବାହାରେ ଥିଲା ଯାହାକୁ, ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ।*

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ:

'ଏକତ୍ର' ଶବ୍ଦ *- 'ର ଅର୍ଥ କୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗ ଅଧିନିୟମ, 1993 କୁ ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ଧାରା 6 (1) ର ସନ୍ଦର୍ଭରେ କୁହାଯାଇଛି -- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ:'ଏକତ୍ର' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସାଧାରଣତଃ ସଂଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଏକକାଳୀନ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ଅର୍ଥକୁ ଧାରା 6 ସନ୍ଦର୍ଭରେ କୁହାଯାଇଛି -- ଧାରା 6 (1) ରେ 'ଏକତ୍ର' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ 'ସହିତ' କିମ୍ବା 'ମଧ୍ୟ' କୁ ବୁଝାଏ ।*

'ଦେୟ' ଶବ୍ଦର *-- ଅର୍ଥ-- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ: ବିଭିନ୍ନ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ରହିଛି- ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥରେ, 'ଦେୟ' ଶବ୍ଦ ଏକ ସ୍ଥିର ଏବଂ ସ୍ଥିରୀକୃତ ବାଧ୍ୟତା କିମ୍ବା ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିପାରେ- ବ୍ୟାପକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ, ପରିମାଣକୁ 'ଦେୟ' କୁହାଯାଇପାରେ, ଯାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ଅଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ-ଯେଉଁ ପରିମାଣକୁ 'ଦେୟ' ଭାବରେ ଦାବି କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ଅଦାୟ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ତାହା ବେଳେବେଳେ 'ଦେୟର' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ ।*

ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠିଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା 'କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗ ଅଧିନିୟମ, 1993ର ଧାରା 6ର ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ରାଶି ସହିତ ଜଣେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ଥିବା ଅର୍ଥରାଶି' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ ଏବଂ ଅଧିନିୟମ 6ର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ବିବାଦ ପାଇଁ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାହା ଶିଳ୍ପ ସୁବିଧା ପରିଷଦର ପରିସର ବାହାରକୁ ଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: 1. 1998 ରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗ ଅଧିନିୟମ, 1993 କୁ ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ପଛରେ ଥିବା ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଯେ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ଯୋଗାଣ କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା । ଋଣ ଖିଲାପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେୟ ଅର୍ଥ ଉପରେ ବୈଧାନିକ ଭାବେ ସୁଧ ପଇଠ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ରହିଛି । ଧାରା 4, ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖିଲାଫ ହେଲେ, ଏସବିଆଇ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ସ୍ଥିରୀକୃତ ସୁଧ ହାରର ଦେଢ଼ ଗୁଣ ଅଧିକ ସୁଧ ହାର ସ୍ଥିର କରିଥାଏ । କ୍ରେତା ଏବଂ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ବୋରୋଧୀ ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ଧାରା 4 ରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ସୁଧ ହାର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥାଏ । ଧାରା 5 କ୍ରେତାଙ୍କ ଉପରେ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଥିବା ରାଶି ଉପରେ ଧାରା 4 ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହାରରେ ଚକ୍ରବୃଦ୍ଧି ସୁଧ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ । ଧାରା 6 ହେଉଛି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଏହାର ଉପଧାରା (1) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ରାଶି ସହିତ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରେତାଙ୍କଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ଏହା ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗାଣକାରୀ ଯେଉଁ ପରିମାଣର ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥାନ୍ତି, ସେହି ପରିମାଣର ଦେୟ ଅର୍ଥ ଆଦାୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଧିକାରର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ । ଏହିପରି ବାଧ୍ୟତାକୁ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ସାମୟିକ ସମୟ ପାଇଁ ବଳବତ୍ତର ଥିବା କୌଣସି ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇପାରିବ । ଉପଧାରା (2), ତଥାପି, ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ପରିମାଣ ସହିତ ଦେୟ ପରିମାଣର ଅଦାୟ ପାଇଁ ଶିଳ୍ପ ସୁବିଧା ପରିଷଦ (ଆଇଏଫସି) କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ କୌଣସି ବିବାଦର କୌଣସି ପକ୍ଷକୁ ସକ୍ଷମ କରି ଉପଧାରା (1) ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିକାରର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ପଦ୍ଧତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ । ଥରେ ଏପରି ବିବାଦ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଗଲେ, ଆଇଏଫସି ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକାରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ

ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ମିଳାମିଶା ଅଧିନିୟମ, **1996** ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏପରି ଆକର୍ଷିତ ହୁଏ ଯେ ଯେପରି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ମିଳାମିଶା ସେହି ଅଧିନିୟମ **7** ର ଉପଧାରା **(1)** ରେ ସୂଚିତ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି । ଧାରା **6** ର ଏକ ସରଳ ପଠନ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକାରୀ ଭାବେ ବିବାଦର ପ୍ରକୃତିକୁ ଆଇଏଫସି ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯିବ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକାରୀ ଭାବରେ ସେଠାରେ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟବସ୍ତୁର ସଂକଳ୍ପକୁ ଉପଧାରା **(1)** ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଅର୍ଥାତ ଅର୍ଥାତ୍ ଧାରା **4** ଏବଂ **5** ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ପରିମାଣକୁ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦେୟ ରାଶି ସହିତ ଏକତ୍ରିକରଣ କରିବା ।

2.1.'ଦେୟ' ଶବ୍ଦର ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ରହିଛି, ବିଭିନ୍ନ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହାର ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ଥାଇପାରେ । ଏହାର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥରେ, 'ଦେୟ' ଶବ୍ଦଟି ଏକ ସ୍ଥିର ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ବାଧ୍ୟତା କିମ୍ବା ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିପାରେ । ଏକ ବ୍ୟାପକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହି ରାଶିକୁ 'ବକେୟା' କୁହାଯାଇପାରେ, ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ । ଯେଉଁ ପରିମାଣକୁ 'ବକେୟା' ଭାବରେ ଦାବି କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ଅଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ, ତାହା ବେଳେବେଳେ 'ବକେୟା' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ । **1993** ଅଧିନିୟମର ଧାରା **6** ର ଉପଧାରା **(1)** ଅନୁଯାୟୀ 'କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ପରେ 'ସୁଧ ପରିମାଣ ସହିତ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି **1993** ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟ ଏବଂ ଏହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ବିଶେଷ କରି ଧାରା **3,4** ଏବଂ **5** କୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଏକ କଟକଣାତ୍ମକ ଅର୍ଥ ବହନ କରିବ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା **1993** ଅଧିନିୟମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ପରାସ୍ତ କରିବ ।

2.2. 1993 ଅଧିନିୟମର ଧାରା **6** ର ପରିକଳ୍ପନା ଯାହାକୁ ଧାରା **3, 4** ଏବଂ **5** ସହିତ ପାଠ କରାଯାଏ ତାହା ଏକାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଚିତ୍ରଣ କରେ ନାହିଁ । ବରଂ, ଧାରା **6** ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗର ସମାଧାନ ଯେଉଁଠାରେ କ୍ରେତା ଯୋଗାଣ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ପାଇଁ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଧାରା **3** ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି କାରଣ ପାଇଁ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଏହିପରି ଖିଲାଫକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଧାରା **4** ଏବଂ **5** ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଏକକ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବା । ଏହି କାରଣରୁ ମକଦ୍ଦମା **6** ର ଉପଧାରା **(1)** ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ 'ମକଦ୍ଦମା **4** ଏବଂ **5** ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ରାଶି ସହିତ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି' ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ

କ୍ରେତାଙ୍କଠାରୁ ଆଦାୟ କରାଯିବ । ଧାରା **6** ର ଉପଧାରା **(2)** ଉପଧାରା **(1)** ରେ ସୂଚିତ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇଏଫସିକୁ ପଠାଯାଉଥିବା ବିବାଦ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗାଣ କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ସେବା ପାଇଁ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ପରିମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବାଦ ଏବଂ ଧାରା **4** ଏବଂ **5** ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗାଣକାରୀ କେଉଁ ସୁଧ ରାଶି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଛନ୍ତି ।

2.3.ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ 'ଏକତ୍ର' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସାଧାରଣତଃ ସଂଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଏକକାଳୀନ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦ ଉପରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଏହି ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ଧାରା **6**ର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇନପାରେ । ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଉପଧାରା **(1)** ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଉପଧାରା **(2)** ଅନୁଯାୟୀ ଆଇଏଫସିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କେବଳ ସେତେବେଳେ ବଜାୟ ରହିବ ଯଦି ଏହା ଧାରା **4** ଏବଂ **5** ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ସହିତ ମୂଳ ରାଶିର ଅଦାୟ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କେବଳ ସୁଧ ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଧାରା **6 (1)** ରେ 'ଏକତ୍ର' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ 'ସହିତ' କିମ୍ବା 'ତଥା' ହେବ। ଏହିପରି, ଧାରା **6 (2)** ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ମୂଳ ରାଶି ଏବଂ ସୁଧ ଆଦାୟ ପାଇଁ କିମ୍ବା କେବଳ ସୁଧ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ଯେଉଁଠାରେ ଯୋଗାଣ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ବିବାଦିତ ହୋଇଛି । ଧାରା **6 (2)** ଅନୁଯାୟୀ ଆଇଏଫସିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ କେବଳ ଧାରା **4** ଏବଂ **5** ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ସୁଧ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଦାବି କରିବା ମଧ୍ୟରେ, କେବଳ ଏକ ବିଦ୍ୟମାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ, ସ୍ଥିରୀକୃତ କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତ ଦାୟିତ୍ୱ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୀମିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱକୁ ନେଇ ବିବାଦ ରହିଛି, ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ପାଇଁ ଦେୟ ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଇଏଫସିର କ୍ଷମତା ରହିଛି । କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରା **6 (2)** ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ମନଗଢା ତଥ୍ୟ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା **1993** ଅଧିନିୟମର ଅଭିଳାଷ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟ ସହିତ ଅନୁରୂପ ହେବ ନାହିଁ । **1993** ଅଧିନିୟମର ପ୍ରସ୍ତାବନା, ଅନ୍ୟଥା ଧରି ରଖିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ ନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ପ୍ରସ୍ତାବନା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଆଇନ ସହିତ ଅନୁରୂପ ନହୋଇପାରେ; ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଆଇନ ପ୍ରସ୍ତାବନା ବାହାରେ ଯାଇପାରେ ।

ଆସାମ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଶାନ୍ତି କଣ୍ଟ୍ରକ୍ଟରସ୍ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ **(2002) 2** ଜିଏଲଆର **550,** ମାମଲାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଛି ।

କେରଳ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭି. ଭି. ଆର. କାଲିଆନିକୁଟ୍ଟି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ **(1999) 3 ଏସସିସି 657;** *ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ମିର୍ଜାପୁର ମୋତି କୁରେଶୀ କସାବ ଜମାତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* **(2005) 8 ଏସସିସି 534**; *ବୋନାମ ସତ୍ୟବତୀ ବନାମ ଆଡାଲା ରାଘବୁଲୁ* **1994 (ସପ୍ଲି) 2 ଏସସିସି 556**; *ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ବନାମ କେରଳ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* **(2009) 4 ଏସସିସି 94;** *ଇଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କୋଲଫିଲ୍ଡସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ସଞ୍ଜୟ ଟ୍ରାନ୍ସପୋର୍ଟ ଏଜେନ୍ସି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* **(2009) 7 ଏସସିସି 345;** *ଆସାମ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ ନିଗମ ଲିମିଟେଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଜେ. ଡି. ଫାର୍ମାସ୍ୟୁଟିକାଲ୍ସ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* **(2005) 13 ଏସସିସି 19**; *ଶକ୍ତି ଟ୍ୟୁବ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* **(2009) 7 ଏସସିସି 673**; *ମଦନ ମୋହନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ କ୍ରିଷନ କୁମାର ସୁଦ* **1994 ସପ୍ଲିମେଣ୍ଟ (1) ଏସସିସି 437**; *ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ ବନାମ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ପ୍ରୋଭିଡେଣ୍ଟ ଫଣ୍ଡ ଆୟୁକ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* **(2009) 10 ଏସସିସି 123**; *ସିକ୍ୟୁର ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଗୋଦ୍ରେଜ୍ ଆଣ୍ଡ ବଏସ୍ ଏମଏଫଜି କୋ. ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* **(2004) 3 ଏସସିସି 447, ଇତ୍ୟାଦି ମାମଲାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଆଇରିସ ଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଆୟୋଗ ବନାମ ଭିସ୍କାଉଣ୍ଟ ମାସେରୀନ ଏବଂ ଫେରାର୍ଡ **(1904) 2 ଆଇଆର 1113**; *ହାଇବର୍ନିଆନ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ବନାମ ୟୁରେଲ୍* **(1919) 1 ଆଇ. ଆର୍. ସିଏଚ. ଡି. 310, ମାମଲାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ୱେବ୍ଷ୍ଟର୍ କମ୍ପ୍ରିହେନ୍ସିଭ୍ ଡିକସନାରୀ, **ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ ଏଡିସନ୍**; *କନ୍ସାଇଜ୍ ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ ଇଂରାଜୀ ଡିକସନାରୀ* **10ମ ଏଡିସନ୍, ରିଭାଇସ୍ଡ**; *ବ୍ଲାକ୍ସ ଲ' ଡିକସନାରୀ* **ଅଷ୍ଟମ ଏଡିସନ୍**; *ୱାର୍ଟନ୍ସ ଲ' ଲେକ୍ସିକନ୍ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଏଡିସନ୍, ପି. ରାମନାଥ ଆୟାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲ 'ଲେକ୍ସିକନ୍*, **ଦ୍ୱିତୀୟ ଏଡିସନ୍ ରିପ୍ରିଣ୍ଟ 1997**; *ଜୋୱିଟ୍ସ ଡିକସନାରୀ ଅଫ୍ ଇଂରାଜୀ* **ଲ 'ଦ୍ୱିତୀୟ ଏଡିସନ୍ (ଖଣ୍ଡ। 1)**; *ଷ୍ଟ୍ରାଉଡ୍ସ ନ୍ୟାୟିକ ଶବ୍ଦକୋଷ 'ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ,* **ପୁସ୍ତକଗୁଡିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

3. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଯେ 'କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ଏହାର ସରଳ ଏବଂ ସ୍ୱାଭାବିକ ଅର୍ଥରେ ଦେୟ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ ହେବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୟ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥାଏ, ସେତେବେଳେ 1993 ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଧାରା 3 ରୁ 6 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ ହେବ; ଏବଂ ସେହି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ ଯେହେତୁ କ୍ରେତା ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ କୌଣସି ପରିମାଣ ଦେୟ କିମ୍ବା ସମାଧାନ ହୋଇଥିବା ପରିମାଣ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ,

ବିଳମ୍ବ ଦେୟର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ ଏବଂ ଧାରା **6** ର ଉପଧାରା **(2)** ଅନୁଯାୟୀ ଆଇଏସିକୁ ବିବାଦର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ବାହାରେ ଥିଲା, ଯାହା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । 'କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଅଟେ ।

4. ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ **1993** ଅଧିନିୟମ ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ **15** ଜାନୁଆରୀ, **1983** ରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ **1993** ଅଧିନିୟମ ସେପ୍ଟେମ୍ବର **23,1992** ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଏପରି ବିବାଦ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା; ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଏବଂ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ, ଉପଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଯଦିଓ **1983** ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଚୁକ୍ତି ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାଗଣାରେ କଞ୍ଚାମାଲ ଯୋଗାଣ ନେଇ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସମୟ ସମୟରେ ଏଥିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା; ଅତିରିକ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରଦାନର ଆହରଣ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଣ୍ଟନରେ ତ୍ରୁଟି ଏବଂ ଏପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶେଷଥର ପାଇଁ **1995** ମସିହା ଏପ୍ରିଲ **29** ତାରିଖରେ ହୋଇଥିଲା । ସେତେବେଳକୁ **1993** ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇସାରିଥିଲା । **1993** ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

ଆସାମ ସ୍ମଲ ସ୍କେଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ କର୍ପୋରେସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଜେ. ଡି. ଫାର୍ମାସ୍ୟୁଟିକାଲ୍ସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ **(2005) 13** ଏସସିସି **19**; *ଶକ୍ତି ଟ୍ୟୁବ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* **(2009) 7** ଏ ଏସସିସି **673**, ମାମଲାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

5. କ୍ରେତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆଇଏଫସିର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟଏକପାଖିଆ ଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ସମର୍ଥନରେ କୌଣସି କାରଣ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ; ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କୌଣସି ବୌଦ୍ଧିକ ପ୍ରୟୋଗକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ଆବେଦନଗୁଡିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବଜାୟ ରହେ ତେବେ କ୍ରେତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଗୁରୁତର ପକ୍ଷପାତ ସୃଷ୍ଟି କରିବ କାରଣ ମୂଳ ଚୁକ୍ତିଟି **8.19** ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ହୋଇଥିଲା, ଏଥିମଧ୍ୟରୁ **6.07** ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଜୁଲାଇ **1997** ମସିହାରେ ପ୍ରଦାନ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ବଳକା ସାମଗ୍ରୀର ପରିମାଣକୁ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ତଥାପି କ୍ରେତାଙ୍କ ଉପରେ ବୋଝ ସହିତ **24,86,998/** ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି ତାହା ସହିତ ସେପ୍ଟେମ୍ବର **24, 1997** ମସିହା ଠାରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ପରିମାଣ ପାଇଁ ମାସିକ **18** ପ୍ରତିଶତ ଚକ୍ରବୃଦ୍ଧି ସୁଧ ହାରରେ, ଯାହା କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ହୋଇପାରେ । ଯେଉଁ

ସ୍ଥିତିରେ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ରଖାଯାଇଛି, ତାହା ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି । ସେମାନେ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ଆଇଏଫସି ସମ୍ମୁଖରେ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ବିରୋଧ ନକରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ଆଇଏଫସି ଦ୍ୱାରା ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ କୌଣସି ଲିଖିତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା । କ୍ରେତା ଆଇଏଫସି ସମ୍ମୁଖରେ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବିବିଧ ଦାବି (ଅତିରିକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମେତ) କୁ ଆପତ୍ତି କିମ୍ବା ବିବାଦ କରିନଥିଲେ । ଏପରିକି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ କୌଣସି ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ନାହିଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, କ୍ରେତା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ କୌଣସି ଅନୁଶୋଚନା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ କଥା ହେଉଛି, ଯଦିଓ 1993 ଅଧିନିୟମ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ କରିବାର ଏକ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ, କିନ୍ତୁ କ୍ରେତା ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାରର ସୁବିଧା ଉଠାଇନଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆଇଏଫସି ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଇଏଫସି ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ପ୍ରତିକାରକୁ ଅଣଦେଖା କରି ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଅସାଧାରଣ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଯାହା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲା ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଧି ସନ୍ଦର୍ଭ:

(2005) 8 ଏସସିସି 534 କୁ ପାରା 17 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

1994 (ଏସୟୁପିପିଏଲ) 2 ଏସସିସି 556 କୁ ପାରା 17 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

(2009) 4 ଏସସିସି 94 କୁ ପାରା 17 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

(2009) 7 ଏସସିସି 345 କୁ ପାରା 17 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

(1904) 2 ଆଇ.ଆର. 1113 କୁ ପାରା 27 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

(1919) 1 ଆଇ.ଆର.ସିଏଚ.ଡୀ. 310 କୁ ପାରା 28 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

1994 ଏସୟୁପିପି (1) ଏସସିସି 437 କୁ ପାରା 29 ରେ ଉଲ୍ଲେଖକରାଯାଇଛି ।

(1999) 3 ଏସସିସି 657 କୁ ପାରା 30 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

(2009) 10 ଏସସିସି 123 କୁ ପାରା 31 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

(2002) 2 ଜିଏଲଆର 550 ପାରା 34 ରେ ଅନୁମୋଦିତ ।

(2004) 3 ଏସସିସି 447 କୁ ପାରା 35 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

(2005) 13 ଏସସିସି 19 କୁ ପାରା 39, 40 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

(2009) 7 ଏସସିସି 673 କୁ ପାରା 40 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2010 ର 3305-3306

ଓଜେସି ସଂଖ୍ୟା 2000 ର 4271 ଏବଂ 9111ରେ 18.02.2008 ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଆସିଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଭୂଷଣ, ସୁମିତ ଶର୍ମା, ୱାଇ. ରାଜା ଗୋପାଳ ରାଓ ।

ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର, ସୁନୀଲ କୁମାର ଜୈନ, ଅନୀଶ ମିତ୍ତଲ, କେ. ପି. ଏସ୍. ଚନୀ, ଶିବାଶିଷ ମିଶ୍ର, ଡି. ଏସ୍. ମାହ୍ରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆର୍. ଏମ୍. ଲୋଧାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । 1. ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

2. ବିଚାର ପାଇଁ ଦୁଇଟି ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି -ପ୍ରଥମେ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗ ଅଧିନିୟମ, 1993 (ସଂକ୍ଷେପରେ, '1993 ଏ ଅଧିନିୟମ') କୁ ବିଳମ୍ବରେ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ହରକୁ ଧାରା 6 ର ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ 'କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି, ସୁଧ ରାଶି ସହିତ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ ଏବଂ ତା 'ପରେ, ଶିଳ୍ପ ସୁବିଧା ପରିଷଦ (ଆଇଏଫସି) ଧାରା 6 ର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ବିବାଦ କରିବାକୁ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଳମ୍ବରେ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ପରିସର ବାହାରକୁ ଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ ।

3. ମେସର୍ସ ମଡର୍ଣ୍ଣ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍, ରାଉରକେଲା (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଯୋଗାଣକାରୀ') 15 ଜାନୁଆରୀ, 1983 ରେ ଷ୍ଟିଲ୍ ଅଥରିଟି ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ରାଉରକେଲା ଷ୍ଟିଲ୍ ପ୍ଲାଣ୍ଟ (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'କ୍ରେତା') ରୁ ରାଇଟ୍ ମାନିପୁଲେଟର ସାଇଡ୍ ଗାର୍ଡ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ପାଇଥିଲେ । ଆଦେଶର ମୂଲ୍ୟ

8.19 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଆଦେଶର ନିୟମ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏହିପରି ଥିଲା:(1) ଡ୍ରଇଂରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବା ଉଚିତ; (2) ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିୟରିଂ ହାଉସିଂର ବିନ୍ୟାସ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଶାଫ୍ଟର ସଠିକ୍ ବିନ୍ୟାସ ଏବଂ ମୁକ୍ତ ଘୂର୍ଣ୍ଣନ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ବଣ୍ଡ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଶାଫ୍ଟ ଆସେମ୍ବ୍ଲି ଜାରି କରାଯିବ; (3) କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରାଯିବ; (4) ଓ.ଏସ.ଟି. /ଟି.ଓ.ଟି. ବାବଦକୁ 5 ପ୍ରତିଶତ ଅତିରିକ୍ତ ପଇଠ କରାଯିବ ଏବଂ (5) ପ୍ରେରଣ ପ୍ରମାଣ (ଆର୍/ଆର୍) ଏବଂ ଯାଞ୍ଚ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ବଦଳରେ 90 ପ୍ରତିଶତ ପଇଠ କରାଯିବ, ଅବଶିଷ୍ଟ 10 ପ୍ରତିଶତ ପଇଠ ଭଲ ସ୍ଥିତିରେ ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରାପ୍ତିର ତିରିଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କରାଯିବ । ଏହା ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ପ୍ରଥମେ କ୍ରେତା କଞ୍ଚାମାଲ ପ୍ରେରଣ କରିନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପରେ କ୍ରେତା ମେ 28,1985 ରେ ମାଗଣାରେ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ଯୋଗାଣକାରୀ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅଙ୍କନଗୁଡ଼ିକ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଣ ଏବଂ ଅଙ୍କନରୁ ତ୍ରୁଟି ଦୂର କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା । କ୍ରେତା ଶେଷରେ ଯୋଗାଣର ଅବଧିକୁ ଜୁନ୍ 4,1997 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । ପକ୍ଷମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗାଣ କରାଯାଇଥିଲା । କ୍ରେତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଦେୟ ଭାବରେ 6,07,493/ ଟଙ୍କା ଦେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ମୂଳ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଣ ମୂଲ୍ୟ ବବାଦକୁ ମୋଟ 8.19 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ 2,11,506/ ଟଙ୍କା ଦେୟ ଦେୟ ଭାବରେ କାଟିଦେଇଥିଲା । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଯୋଗାଣକାରୀ 1993 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆଇଏଫସି ସମ୍ମୁଖରେ ବିଳମ୍ବରେ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ସହିତ ଦେୟ ଦେୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ବିବାଦ ଉଠାଇଥିଲେ ।

4. ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବିବାଦକୁ ଆଇଏଫସି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲା ଏବଂ 1999 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 21 ତାରିଖରେ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିଥିଲା । 1999 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 23 ତାରିଖରେ ଆଇଏଫସି ସମ୍ମୁଖରେ କ୍ରେତାଙ୍କ ପାଇଁ କେହି ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ । ତଥାପି, ଆଇଏଫସି କ୍ରେତାଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତିର ତିରିଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦାବିର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ଯୋଗାଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତିର ଦଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଜଣେ ବିଧିବଦ୍ଧ ପ୍ରାଧିକୃତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲା । ଡିସେମ୍ବର 20,1999 ରେ ଏହାର ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ କ୍ରେତା ଏହି ମାମଲାର ମୁକାବିଲା କରିବାରେ

ଆଇଏଫସିର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଫେବୃଆରୀ 15,2000 ରେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧି ଆଇଏଫସି ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ତାରିଖରେ, ଆଇଏଫସି ପୁଣିଥରେ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ଯୁଗ୍ମ ଉଦ୍ୟୋଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ (ଯୋଜନା), ରାଉରକେଲାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବିବାଦର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ମାର୍ଚ୍ଚ 24, 2000 ରେ ଏହାର ଫଳାଫଳ ବିଷୟରେ ଏହାର ଲିଖିତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ମାର୍ଚ୍ଚ 24, 2000 ରେ, କ୍ରେତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଆଇଏଫସି ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ କିମ୍ବା ଫେବୃଆରୀ 15, 2000 ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଲିଖିତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆଇଏଫସି କ୍ରେତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାସିକ ବିରାମ ସହିତ ଏସବିଆଇର ମୋଟ 24,86,998/ ଟଙ୍କାର 18 ପ୍ରତିଶତ ଯାହା ଚକ୍ରବୃଦ୍ଧି ସୁଧ ହାରର ଦେଢଗୁଣ ଅଟେ ତାହା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏକ ପକ୍ଷୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଆଇଏଫସି ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ଯେ ସୁଧ, 24 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1997 (ଶେଷ ବିତରଣ ତାରିଖ, ଅର୍ଥାତ୍, ମେ 28,1997 ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ 120 ଦିନର ଜମା ଅବଧି) ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେୟ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗୁ ହେବ ।

5. କ୍ରେତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଏକପକ୍ଷୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆଇଏଫସି ଦ୍ୱାରା ମେ 6, 2000 ରେ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ସହିତ ମାମଲାର ଆଲୋଚନା ଏବଂ ସମାଧାନ ପାଇଁ ସକ୍ଷମ କରିବାକୁ ଏକ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ତେବେ 2000 ମସିହା ଜୁଲାଇ 11 ତାରିଖରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଏବଂ ଆଇଏଫସି ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବୁଝାମଣା ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ 2000 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 24 ତାରିଖରେ ଏହାର ଏକ-ପକ୍ଷୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୋହରାଯାଇଥିଲା ।

6. ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଅବେଦନରେ, ମାର୍ଚ୍ଚ 24, 2000 ମସିହାର ଏକ-ପକ୍ଷୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟିରେ, ଜୁଲାଇ 11, 2000 ମସିହାର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ତଥା ମାର୍ଚ୍ଚ 24, 2000 ମସିହାର ଏକ-ପକ୍ଷୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଉଭୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗ (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ 1998 (ସଂକ୍ଷେପରେ, '1998 ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ') କୁ ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧର ବୈଧତାକୁ ମଧ୍ୟ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ।

7. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଫେବୃଆରୀ 18, 2008 ମସିହାରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ରାୟରେ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମାର୍ଚ୍ଚ 24, 2000 ଏବଂ

ଜୁଲାଇ 11, 2000 ମସିହାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ ।ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ରାୟରୁ ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

8. 1993 ମସିହାର ଅଧିନିୟମ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପୋଦ୍ୟୋଗ ଉପରେ ସରକାର ସଂସଦରେ ଦେଇଥିବା ଏକ ନୀତିଗତ ବିବୃତିର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣା ଥିଲା ଯେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ ଗୁଡିକୁ କ୍ରେତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୀଘ୍ର ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରାଯିବ । ଏହା ଅନୁଭବ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗରେ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାମଚଳା ପୁଞ୍ଜି ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ଏବଂ ଏହିପରି ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକ ବହୁମାତ୍ରାରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ । କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ବୋର୍ଡ-କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ୟୁନିଟ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୀତି ଉପରେ ଏକ ଶୀର୍ଷ ପରାମର୍ଶଦାତା ସଂସ୍ଥା-ମଧ୍ୟ ନିଜର ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ କ୍ରେତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥର ତୁରନ୍ତ ଦେୟ ବୈଧାନିକ ଭାବରେ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଦେୟ ଅର୍ଥ ଉପରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହା ଅନୁଭବ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କ୍ରେତାମାନେ, ଯଦି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତେବେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଦେୟ ଅଟକାଇବା ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବେ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ସହିତ, ପ୍ରଥମେ ଏକ ଅଧ୍ୟାଦେଶ, ଯଥା, କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ବିଳମ୍ବରେ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ଅଧ୍ୟାଦେଶ, 1992 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 23,1992 ରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା 'ପରେ ସଂସଦର ଉଭୟ ଗୃହରେ ବିଧେୟକ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ବିଧେୟକ ପାରିତ ହେବା ପରେ, 1993 ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା । 1993 ଅଧିନିୟମର ମୁଖବନ୍ଧରେ କୁହାଯାଇଛି, 'କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ବିଳମ୍ବରେ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ଏହା ସହିତ ଜଡିତ କିମ୍ବା ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ବିଷୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅଧିନିୟମ' ।

9. 1998 ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା, ଅଗଷ୍ଟ 10,1998 ମସିହାର ଅବଧି ଠାରୁ 1993 ଅଧିନିୟମକୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା କିଛି ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସନ୍ନିବେଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କିଛି ବିଦ୍ୟମାନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ।

10. ଧାରା 2 (c), (e) ଏବଂ (f) "କ୍ରେତା", "କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗ" ଏବଂ "ଯୋଗାଣକାରୀ" କୁ ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥାଏ:

"ଧାରା 2.-ସଂଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ -ଏହି ଅଧିନିୟମରେ, ଯଦି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅନ୍ୟଥା ଆବଶ୍ୟକ କରେ, -

(c) "କ୍ରେତା" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଯିଏ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ କ୍ରୟ କରେ କିମ୍ବା ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ସେବା ଗ୍ରହଣ କରେ ।

(e) "କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗ" ର ଅର୍ଥ ଶିଳ୍ପ (ବିକାଶ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1951 (1951 ର 65) ର ଧାରା 3 ର ଧାରା (j) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି;

(f) "ଯୋଗାଣକାରୀ" ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗ କିମ୍ବା ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗ ଯାହା ଏକ ରାଜ୍ୟ (କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ) ର ଶିଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାୟୀ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଧାରଣ କରିଛି ଏବଂ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତଃ -

(i) ଜାତୀୟ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ନିଗମ, ଏକ କମ୍ପାନୀ ହୋଇଥିବାରୁ, ତାହା କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1956 (1956 ର 1) ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକୃତ;

(ii) କୌଣସି ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳର କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ ନିଗମ, ଯାହା କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1956 (1956 ର 1) ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକୃତ କମ୍ପାନୀ ହୋଇଥିବ ।]"

11. ଧାରା 3 କ୍ରେତାଙ୍କ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ପାଇଁ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥିର କରିଥାଏ । ଏହାକୁ ଏହିପରି ପାଠ କରାଯାଏ:

"ଧାରା 3-- ଦେୟ ଦେବା ପାଇଁ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ--ଯଦି କୌଣସି ଯୋଗାଣକାରୀ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ଯୋଗାଣ କରନ୍ତି କିମ୍ବା କୌଣସି କ୍ରେତାଙ୍କୁ କୌଣସି ସେବା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ତେବେ କ୍ରେତା ତାଙ୍କ ଏବଂ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲିଖିତ ଭାବରେ ସହମତ ହୋଇଥିବା ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ଚୁକ୍ତି ନାହିଁ, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଦେୟ ଦେବେ:"

12. ଧାରା 4 ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ଦେୟ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଉପରେ ସୁଧର ଦାୟିତ୍ୱ ଲାଗୁ କରିଥାଏ । ମୂଳତଃ 1993 ଅଧିନିୟମର, ଧାରା 4 ନିମ୍ନମତେ ଥିଲା:

"ଧାରା 4--*କେଉଁ ତାରିଖ ଠାରୁ ଏବଂ କେଉଁ ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ* --ଯଦି କୌଣସି କ୍ରେତା ଧାରା 3 ଅଧୀନରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ କ୍ରେତା, କ୍ରେତା ଏବଂ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଚୁକ୍ତିରେ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା କୌଣସି ଆଇନରେ କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନରୁ କିମ୍ବା, ଯଥାସ୍ଥିତି ତାରିଖର ତୁରନ୍ତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତାରିଖ ଠାରୁ, ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ସେହି ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ

ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବେ, ଯାହା ତୁଳନାତ୍ମକ ଋଣ ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ହାରଠାରୁ ଦଶମିକ ପାଞ୍ଚ ପ୍ରତିଶତ ଅଧିକ ।

ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ------- --ଏହି ଧାରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, "ତୁଳନାତ୍ମକ ଋଣ ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ହାର" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ ନିୟାମକ ଅଧିନିୟମ, 1949 (1949ର 10) ଅନୁଯାୟୀ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣତଃ ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁସୂଚିତ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ (ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ନୁହନ୍ତି) ଦ୍ୱାରା ଋଣ ସୀମା ଉପରେ ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ସର୍ବନିମ୍ନ ଋଣ ହାର ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବାଧିକ ।

1998 ମସିହାରେ ସଂଶୋଧନ ପରେ, ଧାରା 4 କୁ ଏହିପରି ପାଠ କରାଯାଏ:

"ଧାରା 4--*କେଉଁ ତାରିଖ ଠାରୁ ଏବଂ କେଉଁ ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ* --ଯଦି କୌଣସି କ୍ରେତା ଧାରା 3 ଅଧୀନରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ କ୍ରେତା, କ୍ରେତା ଏବଂ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଚୁକ୍ତିରେ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା କୌଣସି ଆଇନରେ ଯଥାସ୍ଥିତି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନରୁ କିମ୍ବା, ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ, ସମ୍ମତ ତାରିଖର ତୁରନ୍ତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତାରିଖ ଠାରୁ, ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରାଇମ ଲେଣ୍ଡିଂ ହାରର ଦେଢ଼ ସମୟରେ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ସୁଧ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବେ ।

ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ------- --ଏହି ଧାରା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, "ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ସୁଧ ହାର" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆର ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ସୁଧ ହାର ଯାହା ବ୍ୟାଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଋଣଗ୍ରହୀତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅଟେ ।

13. ଧାରା 5 ଚକ୍ରବୃଦ୍ଧି ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ କ୍ରେତାଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଦାୟିତ୍ୱ ଲାଗୁ କରିଥାଏ । ଏହାକୁ ଏହିପରି ପାଠ କରାଯାଏ:

"ଧାରା 5--*ଚକ୍ରବୃଦ୍ଧି ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବା କ୍ରେତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ*---ଯୋଗାଣକାରୀ ଏବଂ କ୍ରେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା କୌଣସି ଆଇନରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, କ୍ରେତା ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଥିବା ଦେୟ ଉପରେ ଧାରା 4 ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହାରରେ ଚକ୍ରବୃଦ୍ଧି ସୁଧ (ମାସିକ ବିରାମ ସହିତ) ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବେ ।

14. ଦେୟ ଅର୍ଥ ଆଦାୟ କରିବାର ପଦ୍ଧତି ଧାରା 6ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । 1993 ଅଧିନିୟମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧାରା 6କୁ ଏହିପରି ପାଠ କରାଯାଏ:

"ଧାରା 6 -*ଦେୟ ଅର୍ଥର ଅଦାୟ* --ଜଣେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି, ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ରାଶି ସହିତ, ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରେତାଙ୍କଠାରୁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦାୟ କରାଯିବ ।

1998 ରେ ସଂଶୋଧନ ପରେ, ଧାରା 6 ରେ ଏହିପରି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି:

"ଧାରା 6--*ଦେୟ ଅର୍ଥ ଅଦାୟ*-- (1) ଜଣେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି, ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ରାଶି ସହିତ, ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରେତାଙ୍କଠାରୁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦାୟ କରାଯିବ ।

(2) ଉପ-ଧାରା (1) ରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, କୌଣସି ବିବାଦର କୌଣସି ପକ୍ଷ ସେହି ଉପଧାରାରେ ସୂଚିତ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକାରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଶିଳ୍ପ ସୁବିଧା ପରିଷଦକୁ ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦେଇପାରିବେ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ମିଳାମିଶା ଅଧିନିୟମ, 1996 (1996 ର 26) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହିପରି ବିବାଦ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ଯେପରିକି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କିମ୍ବା ମିଳାମିଶା ସେହି ଅଧିନିୟମ 7 ର ଉପ-ଧାରା (1) ରେ ସୂଚିତ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଥିଲା ।

15. ଧାରା 7 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ କୌଣସି ଆଇନଗତ ଆଦେଶ, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଆବେଦନ କୌଣସି ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବେଦନକାରୀ (ଯୋଗାଣକାରୀ ନୁହଁନ୍ତି) ଆଇନଗତ ଆଦେଶ, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ସେହି ଅଦାଲତର ଯଥାସ୍ଥିତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଉପାୟରେ ପଚସ୍ତରୀ ପ୍ରତିଶତ ଜମା କରିନାହାଁନ୍ତି ।

16. ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଭୂଷଣ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 6 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗାଣକାରୀ ଏବଂ କ୍ରେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ କେବଳ ସୁଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନୁହେଁ ବରଂ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ମୂଳ ରାଶି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଧିକାରିତା ଆଇଏଫସିର ରହିଛି । ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ 1993 ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଏବଂ ଧାରା 6 (2) ଅନୁଯାୟୀ ବିବାଦର ସମାଧାନ କରିବାରେ ଆଇଏଫସିର ଅଧିକାରିତା କେବଳ ସୁଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବାଦ

ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ, ବରଂ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ମୂଳ ରାଶି ବିଷୟରେ ବିବାଦ ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ସେ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଯୋଗାଣକାରୀ ଏବଂ କ୍ରେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 'ସ୍ଥିରୀକୃତ ରାଶି' ର ଆବଶ୍ୟକତା 1993 ଅଧିନିୟମର ପ୍ରୟୋଗ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ରାୟରେ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ।

17. ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, କ୍ରେତାଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ 1993 ଅଧିନିୟମର ପ୍ରୟୋଗ ଏବଂ ଆଇଏଫସିର ଅଧିକାରିତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ରାୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣ ପାଇଁ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପ୍ରଶଂସନୀୟ । ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ 1993 ଅଧିନିୟମର ସମଗ୍ର ଯୋଜନା ଏବଂ ଢାଞ୍ଚା, ପ୍ରସ୍ତାବନା ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ କାରଣର ବିବୃତ୍ତି ସମେତ, ଯେତେବେଳେ ସୁସଂଗତ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଏ, ଏହା ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ଧାରା 6 (2) କେବଳ ବିଦ୍ୟମାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ, ସ୍ଥିର କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଦାୟୀତ୍ୱ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । ସେ ଦାଖଲ କରିବେ ଯେ ଧାରା 6 ରେ 'ବକେୟା' ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ସୂଚିତ କରେ ଯେ 1993 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ସୁଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସୂଚିତ ହୁଏ ଯେଉଁଠାରେ ଦେୟ ମୂଳ ରାଶି ବିବାଦରେ ନାହିଁ, ସମାଧାନ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଏକ ସକ୍ଷମ ଫୋରମ୍ ଦ୍ୱାରା 'ବକେୟା' ବୋଲି ଜଣାପଡିଛି । ତାଙ୍କ ମତରେ, ଏକ ବିବାଦୀୟ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବଦଳାଇବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଇନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ, ଯେଉଁଠି ଦେୟ ଅର୍ଥକୁ ନେଇ ଏକ ଯଥାର୍ଥ ବିବାଦ ରହିଛି । ସେ 'ବ୍ଲାକ୍ସ୍ ଲ' ଅଭିଧାନ', 'ଷ୍ଟ୍ରାଉଡ୍ସ୍ ଜୁଡିସିଆଲ୍ ଡିକସନାରୀ ଅଫ୍ ୱାର୍ଡସ୍ ଆଣ୍ଡ ଫ୍ରେଜସ୍ 'ଏବଂ' ଆୟର୍ସ୍ ଲ' ଲେକ୍ସିକନ୍ 'ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଏବଂ *କେରଳ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭି. ଆର୍. କାଲିଆନିକୁଟ୍ଟି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*[1] ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ତର୍କକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଧାରା 6 ରେ' ଦେୟ ରାଶି 'ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ଏକ ବିଦ୍ୟମାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ, ସ୍ଥିର କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ପୂର୍ବ-ଅନୁମାନ କରେ । ସେ ଦାଖଲ କରିବେ ଯେ ଏକ ବୈଧାନିକ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରୟୋଗ ଏବଂ ପରିସର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବନା ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ କାରଣର ବିବୃତ୍ତି ଏବଂ ବିଭାଗର ଶୀର୍ଷକକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ସେ *ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ମିର୍ଜାପୁର ମୋତି କୁରେଶି କସାବ ଜମାତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,*[2] *ବୋନାମ ସତ୍ୟବତୀ ବନାମ ଆଡାଲା ରାଘବୁଲୁ*[3]*, ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ*

[1] (1999) 3 SCC 657
[2] (2005) 8 SCC 534
[3] 1994 (Suppl) 2 SCC

ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ବନାମ କେରଳ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ[4]*ଏବଂ ଇଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କୋଲଫିଲ୍ଡସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ସଞ୍ଜୟ ପରିବହନ ଏଜେନ୍ସି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*[5] ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

18. ଶ୍ରୀ ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିବେ ଯେ 1993 ଅଧିନିୟମ ଅନ୍ୟଥା ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ ଦାୟିତ୍ୱ ସହିତ ଜଡିତ ଚୁକ୍ତିନାମା ଜାନୁଆରୀ 15,1983 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 1993 ଅଧିନିୟମ ବହୁ ପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯଥା, *ଆସାମ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ ନିଗମଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଜେ. ଡି. ଫାର୍ମାସ୍ୟୁଟିକାଲ୍ସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*[6]*ଏବଂ ଶକ୍ତି ଟ୍ୟୁବ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*[7]।

19. 1998 ରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା 1993 ଅଧିନିୟମ ପଛରେ ଥିବା ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଯେ କ୍ରେତା ଯୋଗାଣକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଋଣ ଖିଲାପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେୟ ଅର୍ଥ ଉପରେ ବୈଧାନିକ ଭାବେ ସୁଧ ପଇଠ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ରହିଛି । ଧାରା 3, ତଦନୁସାରେ, କ୍ରେତାଙ୍କ ଉପରେ ଲିଖିତ ଭାବରେ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିବା ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ପାଇଁ ଦେୟ ଦେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ସ୍ଥିର କରେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଲିଖିତ ଭାବରେ କୌଣସି ତାରିଖ ଉପରେ ସମ୍ମତ ହୁଏ ନାହିଁ, ନିଯୁକ୍ତ ଦିନ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିନଠାରୁ 120 ଦିନରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ । ଧାରା 4, ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖିଲାପ ହେଲେ, ଏସବିଆଇ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ସୁଧ ହାର ଠାରୁ ଦେଢ଼ଗୁଣ ସୁଧ ଏସବିଆଇ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଏ ।ଧାରା 4 ରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ସୁଧ ହାର କ୍ରେତା ଏବଂ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ବିପରୀତ କରିଥାଏ । ଧାରା 5 କ୍ରେତାଙ୍କ ଉପରେ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଥିବା ପରିମାଣ ଉପରେ ଧାରା 4 ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହାରରେ ଚକ୍ରବୃଦ୍ଧି ସୁଧ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ । ଧାରା 6 ହେଉଛି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଏହାର ଉପଧାରା (1) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ରାଶି ସହିତ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରେତାଙ୍କଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ

---

[4] (2009) 4 SCC 94
[5] (2009) 7 SCC 345
[6] (2005) 13 SCC 19
[7] (2009) 7 SCC 673

କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ଏହା ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗାଣକାରୀ ଯେଉଁ ପରିମାଣର ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥାନ୍ତି, ସେହି ପରିମାଣର ଦେୟ ଅର୍ଥ ଆଦାୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଧିକାରର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା କୌଣସି ଆଇନ ଅଧୀନରେ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଏ । ଉପଧାରା (2), ତଥାପି, ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ପରିମାଣ ସହିତ ଦେୟ ପରିମାଣର ଅଦାୟ ପାଇଁ ଆଇଏଫସିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ କୌଣସି ବିବାଦର କୌଣସି ପକ୍ଷଙ୍କୁ ସକ୍ଷମ କରି, ଉପଧାରା (1) ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିକାରର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପଦ୍ଧତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥାଏ ।ଥରେ ଏପରି ବିବାଦ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଗଲେ, ଆଇଏଫସି ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକାରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ମିଳାମିଶା ଅଧିନିୟମ, 1996 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏପରି ଆକର୍ଷିତ ହୁଏ ଯେ ଯେପରି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ମିଳାମିଶା ସେହି ଅଧିନିୟମ 7 ର ଉପଧାରା (1) ରେ ସୂଚିତ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି । ଧାରା 6 ର ଏକ ସରଳ ପଠନ ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ଆଇଏଫସି ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକାରୀ ଭାବରେ ଏହାର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଭାବରେ ବିବାଦର ପ୍ରକୃତି ଉପଧାରା (1) ରେ ସୂଚିତ ମାମଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ପରିମାଣ ସହିତ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ଦେୟ ରାଶି ।

20. 1993 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ର ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ 'କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି' ଶବ୍ଦର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ କ 'ଣ ଯାହା 'ସୁଧ ରାଶି ସହିତ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅନୁସରଣ କରାଯାଏ?ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ କ "ଣ ଏକ ସ୍ୱୀକୃତ ଦେୟ ରାଶି?କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଦେୟ ବୋଲି ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ?

21. 'ଦେୟ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ୱେବ୍ଷ୍ଟର୍ କମ୍ପ୍ରିହେନ୍ସିଭ୍ ଡିକ୍ସନାରୀ, (ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସଂସ୍କରଣ) ରେ ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି:

> "1. କାରଣ ଏବଂ ଦାବି; ଋଣି; ବିଶେଷ କରି, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କିମ୍ବା ସମ୍ମତ ସମୟର ପ୍ରବେଶ ହେତୁ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ । 2. ତାହା ପ୍ରତିପାଦନ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ; ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ ଦାବି ଯୋଗ୍ୟ; ଉପଯୁକ୍ତ ।"

22. ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ ଇଂରାଜୀ ଅଭିଧାନ (10ମ ସଂସ୍କରଣ, ସଂଶୋଧିତ) 'ଧାର୍ଯ୍ୟ' କୁ ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ:

“ଦେୟ...........?(ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର) ଏକ ଜାଗାରେ ଯେଉଁଠାରେ କିଛି ପରିଶୋଧ କିମ୍ବା ଉତ୍କର୍ଷ ଥାଏ । ?ଏକ ଆଇନଗତ କିମ୍ବା ନୈତିକ ଦାୟିତ୍ୱ ଭାବରେ ଆବଶ୍ୟକ । 2 ଉପଯୁକ୍ତ; ସମୁଚିତ ....

……………

-ମୋର ଉତ୍ପତ୍ତି:OFr. deu ରୁ 'ଋଣୀ', L. ଡେବିଟସ୍ ଉପରେ ଆଧାରିତ 'ଋଣୀ', debere ରୁ 'ଋଣୀ'।

23. ବ୍ଲାକସ୍ ଆଇନ ଅଭିଧାନ (ଅଷ୍ଟମ ସଂସ୍କରଣ) ରେ, 'ଦେୟ' ଶବ୍ଦଟି ଏହିପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି:

"ବିଶେଷଣ 1. ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ, ଉପଯୁକ୍ତ, ନିୟମିତ, ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ <ଉପଯୁକ୍ତ ଯତ୍ନ> <ସମ୍ୟକ ସୂଚନା> 2. ତୁରନ୍ତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନୀୟ <ବିତରଣ ସମୟରେ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ> 3.ଋଣ କିମ୍ବା ଦେୟ; ଏକ ଋଣ ଭାର ଗଠନ କରିଥାଏ .... "

24. ୱାର୍ଟନଙ୍କ ଆଇନ ଲେକ୍ସିକନ (ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ସଂସ୍କରଣ) 'ଦେୟ' ଶବ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛି:

"ଯେକୌଣସି ଋଣ । ଯାହା ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ଦେବାକୁ କିମ୍ବା ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଚୁକ୍ତି କରେ; ଯାହା ଆଇନ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

25. 'ଲ ଲେକ୍ସିକନ୍' ରେ ପି. ରାମନାଥ ଆୟାର; ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ (ପୁନଃମୁଦ୍ରଣ 1997) 'ଦେୟ' ଶବ୍ଦକୁ ବିଶେଷ୍ୟ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ; ଏକ ବିଦ୍ୟମାନ ଦାୟିତ୍ୱ; ଏକ ଋଣଗ୍ରସ୍ତତା; ପରିଶୋଧ ସମୟର ସନ୍ଦର୍ଭ ବିନା ଏକ ସରଳ ଋଣଗ୍ରସ୍ତତା:ଭବିଷ୍ୟତରେ ପରିଶୋଧଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏବଂ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ଏକ ଋଣ; ଏକ ବିଶେଷଣ ଭାବରେ:ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ଦାବି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ; ଅଧିକାର ଭାବରେ ଦାବି; ଦେୟ ଏବଂ ଅଣଦେୟ, ଅଣଦେୟ ରହିବା; ଦେୟଯୋଗ୍ୟ; ନିୟମିତ; ଆନୁଷ୍ଠାନିକ; ନିୟମ କିମ୍ବା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ।

26. ଜୋୱିଟ୍ସଙ୍କ ଇଂରାଜୀ ଆଇନ ଅଭିଧାନ; ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ (ଖଣ୍ଡ। 1) 'ଦେୟ' କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏହିପରି କରେ; ଯାହା କିଛି ବକେୟା, ଯାହା ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ଦେବାକୁ କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଚୁକ୍ତି କରେ । ଅର୍ଥରାଶି ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା 'ବକେୟା' ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହା ଦେୟ ଅଛି କିମ୍ବା ଏହା ଦେୟଯୋଗ୍ୟ; ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହୋଇପାରେ ଯେ ଋଣ ତୁରନ୍ତ କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟତରେ

ପରିଶୋଧଯୋଗ୍ୟ । ଏହା ଗଠନର ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ, ଏହି ଦୁଇଟି ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟିର ଅର୍ଥ 'ଦେୟ' ଶବ୍ଦଟି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବହନ କରେ ।

27. *ଆଇରିସ ଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଆୟୋଗ ବନାମ ଭିସ୍କାଉଣ୍ଟ ମାସେରିନ୍ ଏବଂ ଫେରାର୍ଡର୍ଗେ*[8], ଜେ. ଗିବ୍ସନ୍ କହିଥିଲେ ଯେ 'ବକେୟା' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ତୁରନ୍ତ ପରିଶୋଧଯୋଗ୍ୟ (ଏହାର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ), କିମ୍ବା ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଋଣ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ପରିଶୋଧଯୋଗ୍ୟ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 'ଦେୟ' ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିଧାନର କାରଣ ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅନୁଯାୟୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

28. *ହାଇବର୍ନିଆନ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ବନାମ ୟୁରେଲ୍*[9] ମାମଲାରେ, ଓ 'କନର୍ ଏମ୍. ଆର୍. ପରିବହନ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ଆଇନ, 1881 ର ଅଧିନିୟମ 24 (8) ରେ' ଡ୍ୟୁ 'ଶବ୍ଦକୁ ଡ୍ୟୁ ଏବଂ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଅଦାୟଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

29. ବିଭିନ୍ନ ଆଇନରେ 'ଦେୟ ରାଶି' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିଛି । *ମଦନ ମୋହନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ କୃଷ୍ଣ କୁମାର ସୁଦ*[10] ମାମଲାରେ, ଏହି ଅଦାଲତ ଏଚ. ପି. ସହରାଞ୍ଚଳ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1987 ର ଧାରା 14 ର ଉପଧାରା (2) ର ଖଣ୍ଡ (i) ର ତୃତୀୟ ପ୍ରାବଧାନରେ ଘଟୁଥିବା 'ଦେୟ ରାଶି' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିବାବେଳେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ 'ଦେୟ ରାଶି' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥ ଉଚ୍ଛେଦ ଆଦେଶ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେୟ ରାଶି; ଏହା କେବଳ ଭଡ଼ା ଦେୟ ହିସାବକୁ ନେବ ନାହିଁ ଯାହା ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଏକ ଦେୟ ଦାଖଲ କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ର କାରଣ ହୋଇଥିଲା, ବରଂ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ଭଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବ ।

30. କେରଳ ରାଜସ୍ୱ ଅଦାୟ ଅଧିନିୟମ, 1968 ର ଧାରା 71 ରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ଦେୟ ପରିମାଣ' ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ *ଭି. ଆର୍. କାଳିଆନିକୁଟ୍ଟି*[11] ମାମଲାରେ ଏହି କୋର୍ଟର ତିନିଜଣିଆ ବିଚାରପୀଠ ଏକ ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ । କେରଳ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 71 ଏହିପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛି:

[8] (1904) 2 I.R. 1113.
[9] (1919) I I.R. Ch. D. 310.
[10] 1994 Supp (1) SCC 437.
[11] (2009) 10 SCC 123.

"ଧାରା 71--*ଏହି ଅଧିନିୟମ ଯେକୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଲାଗୁ ଘୋଷଣା କରିବା ସରକାରଙ୍କ କ୍ଷମତା* — ସରକାର, ରାଜପତ୍ର ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା, ଯଦି ସେମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ଏପରି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତେବେ ଘୋଷଣା କରିପାରିବେ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବର୍ଗରୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା କୌଣସି ବର୍ଗ କିମ୍ବା ଅନୁଷ୍ଠାନର ବର୍ଗକୁ ଦେୟ ପରିମାଣର ଆଦାୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ଏହା ପରେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏପରି ଅଦାୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ।

ଆଇନ ଲେକ୍ସିକନ୍ ଏବଂ ବ୍ଲାକଙ୍କ ଆଇନ ଶବ୍ଦକୋଷରେ ୱାର୍ଟନଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପରେ, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଧାରା 71 ରେ 'ଦେୟ ପରିମାଣ' ଶବ୍ଦରେ ତମାଦି ଋଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ତେବେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ 'ଦେୟ' ଶବ୍ଦର ସଠିକ୍ ଅର୍ଥ କେଉଁ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଦେଖାଯାଏ ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ ।

31. ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ପ୍ରୋଭିଡେଣ୍ଟ ଫଣ୍ଡ ଆୟୁକ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ତିନି ଜଣିଆ ବିଚାରପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରୋଭିଡେଣ୍ଟ ଫଣ୍ଡ ଏବଂ ବିବିଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧିନିୟମ, 1952ର ଧାରା 11 (2) ରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ଜଣେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ଥିବା କୌଣସି ରାଶି' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିଥିଲା । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 (2) ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"ଧାରା 11--ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଋଣ ଉପରେ ଯୋଗଦାନର ପରିଶୋଧକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବା-- (1) ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଦେବାଳିଆ ବିବେଚିତ ହୁଅନ୍ତି କିମ୍ବା ଏକ କମ୍ପାନୀ ହୋଇଥିବାରୁ, ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ଦେୟ ରାଶି -

(a) * * * * *
(b) * * * * *

(2) ଉପଧାରା (1) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ବିନା, ଯଦି କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ରାଶି ଦେୟ ଥାଏ, ତାହା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଯୋଗଦାନ (କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଜୁରୀରୁ କଟାଯାଇଥିବା) କିମ୍ବା ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଯୋଗଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହେଉ, ତେବେ ଏପରି ଦେୟ ରାଶି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୋଗ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଋଣକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯିବ ।

ଉକ୍ତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ, 'ଜଣେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ କୌଣସି ରାଶି' କୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟତୀତ ଧାରା 11 (1) କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଯଥା ଧାରା 7A, 7Q, 14B ଏବଂ 15 (2) ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ଧାରା 7 (A) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରାଶି କିମ୍ବା ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ଯୋଗଦାନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ଅର୍ଥାତ୍ ସୀମିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯାହା ଏହି ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି:

> "67.ଧାରା 11 ର ଉପଧାରା (2) ରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା "କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଧାରା 11 ର ଉପଧାରା (1) ଏବଂ ଧାରା 7-A, 7-Q, 14-B ଏବଂ 15 (2) ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦେୟ ଦେୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ, ଦେୟ ପରିମାଣର ଦେୟ ବିଳମ୍ବ ହେଲେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ ଏବଂ ପାଣ୍ଠିରେ ଯୋଗଦାନ କରିବାରେ ଖିଲାପ ହେଲେ କ୍ଷତିପୂରଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଯଦି ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦେୟ ଦେୟ ଦେବାକୁ ଥିବା କୌଣସି ରାଶି ଦେୟ ରହିଯାଏ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ଧାରା 7-Q 'ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେହିଭଳି, ପାଣ୍ଠିକୁ କୌଣସି ଯୋଗଦାନ ଦେବାକୁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଖିଲାଫ କ୍ଷତିପୂରଣ ଆଦାୟର ପରିଣାମ ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିପାରିବେ ।
>
> 68. ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, 1973 ର ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ 40 ଦ୍ଵାରା ଧାରା 11 ରେ ଉପଧାରା (2) ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା ଯାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେ ସୁରକ୍ଷିତ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଅସୁରକ୍ଷିତ ଋଣଦାତାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଦାବି ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠିର ଦେୟ ବିଫଳ ହେବ ନାହିଁ । ଉପଧାରା (2) ପ୍ରଣୟନ କରିବା ସମୟରେ, ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଏହି ତଥ୍ୟ ପ୍ରତି ସଚେତନ ଥିଲା ଯେ ଧାରା 14-B ଅଧୀନରେ ଆଦାୟଯୋଗ୍ୟ କ୍ଷତି ଏବଂ ଧାରା 15 (2) ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଜମା ସମେତ କୌଣସି ଯୋଜନା କିମ୍ବା ପାଣ୍ଠି ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯାଇଛି । ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥିଲା ଯେ ବିଳମ୍ବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଧାରା 17 ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ଦେବାକୁ ବୈଧାନିକ ଭାବରେ ଦାୟୀ । ତେଣୁ, "ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ଦେୟ ରାଶି" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ସୀମିତ ଅର୍ଥ ଦେବା ଏବଂ ଏହାକୁ ଧାରା 7-A ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରାଶି କିମ୍ବା ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ଯୋଗଦାନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କାରଣ ନାହିଁ ।

69. ଯଦି ଧାରା 7-Q ଅଧୀନରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୟ ସୁଧ ଏବଂ ଧାରା 14 (ପୂର୍ବଲିଖିତ ଧାରା 14-B) ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ବାବଦରେ ଉପୁଜି ଥିବା କ୍ଷତିକୁ "ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୟ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ପରିମାଣ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ପରିସରରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ସୁବିଧାଜନକ ଭାବରେ ପାଣ୍ଠି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେୟ ପ୍ରଦାନରୁ ଦୂରେଇ ରହିବେ ଏବଂ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେୟ ଭାବରେ ଦେୟ ଅର୍ଥକୁ ଏକକାଳୀନ ଅଦାୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପ୍ରୟାସକୁ ବିରୋଧ କରିବେ । ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଧାରା 11 (2) ରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଅଣ-ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଧାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନିରାଶ କରିବ । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ବ୍ୟାଙ୍କର ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ସହ ସହମତ ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଯେ ଧାରା 7-Q ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ସୁଧ ପରିମାଣ ଏବଂ ଧାରା 14-B ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟବାବଦ କ୍ଷତିକୁ ଆଇନର ଧାରା 11 (2) ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଜଣେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ପରିମାଣକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ନାହିଁ ।

32. *ଆସାମ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଶାନ୍ତି କଣ୍ଡକ୍ଟରସ୍ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*[12] ମାମଲାରେ, ଗୌହାଟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ଥିଲା ଯେ 1993 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ସୁଧ ଆଦାୟ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା କରିବା ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ କି । ଏଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ତର୍କ ଥିଲା ଯେ 1993 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ସୁଧ ଆଦାୟ ପାଇଁ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମା ଧାରା 6 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 1993 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଉଭୟ ମୂଳ ରାଶି ଏବଂ ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

33. ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ 1993 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ସହିତ ଦେୟ ମୂଳ ରାଶି, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ତାହା ଅଦାୟ ପାଇଁ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ । ଏହିପରି କୁହାଯାଇଛି:

"ଧାରା 6 (1) ର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶବ୍ଦ "କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି, ସୁଧ ରାଶି ସହିତ" ର ଅର୍ଥ କେବଳ ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ମୂଳ ରାଶି ତଥା କିମ୍ବା ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ରାଶି ସହିତ, ଆଦାୟଯୋଗ୍ୟ । ଏଠାରେ 'ଏକତ୍ର' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେବ 'ସହିତ' କିମ୍ବା 'ସାଙ୍ଗରେ' । ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ମୂଳ ରାଶି ମକଦ୍ଦମା

[12] (2002) 2 GLR 550

ଦାୟର କରିବା ତାରିଖରେ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ରାଶି ସହିତ ବକେୟା, ମୂଳ ରାଶି, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ତାହାର ଅଦାୟ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ଆମେ ଏଥିରେ ସହମତ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ମୂଳ ରାଶି ଦେୟ ନାହିଁ, ତେବେ ବିଳମ୍ବରେ ପଇଠ ଉପରେ ସୁଧ ଆଦାୟ ପାଇଁ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଭୁତ ହୋଇଥାଇପାରେ । ଯଦି ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହିଁ ନିରାଶଜନକ ହେବ । କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଯୋଗାଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦେୟ ପାଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଦେୟରେ ବିଳମ୍ବ ହେଲେ ସୁଧ ବହୁତ ଅଧିକ ହାରରେ ହେବ (ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଋଣ ହାରର 11/2 ଗୁଣ), ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ।1993 ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ରେ ଏକ ଅବାସ୍ତବ ଧାରା ରହିଛି ଯେପରିକି "କ୍ରେତା ଏବଂ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଯାହା କିଛି ରହିଛି ତାହା ସତ୍ତ୍ୱେ।"ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷମାନେ 1993 ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଚୁକ୍ତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବିଳମ୍ବ ଉପରେ ସୁଧ ଆଦାୟଯୋଗ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି, ତଥାପି 1993 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ବଳବତ୍ତର ରହିବ ଯେପରି ଏହି ଧାରାଗୁଡ଼ିକର ଶବ୍ଦାବଳୀ ସୂଚିତ କରେ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, କ୍ରେତା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଯୋଗାଣର ଦେୟ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିନାହାନ୍ତି । ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ପରେ ସେ ଯୋଗାଣର ଦେୟ ପରିମାଣ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ତର୍କ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ, ଯଦି ଯୋଗାଣକାରୀ ହରାଇଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଶିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ଅଦାୟ କରିବା ତାଙ୍କର ଅଧିକାର । ତେଣୁ, ତାଙ୍କୁ ଦେୟ ରାଶିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତା 'ପରେ ମୂଳ ରାଶି ଏବଂ ବିଳମ୍ବରେ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଆଇନ, ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମୂଳ ରାଶି ଗ୍ରହଣ ନକରିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଦେୟ ଅଦାୟ ପାଇଁ କିମ୍ବା କେବଳ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ଆଦାୟ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥାଏ ।

34. 'ଉଚିତ' ଶବ୍ଦର ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ରହିଛି, ବିଭିନ୍ନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଏହାର ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ଥାଇପାରେ । ଏହାର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥରେ, 'ଦେୟ' ଶବ୍ଦଟି ଏକ ସ୍ଥିର ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଦାୟିତ୍ୱ କିମ୍ବା ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିପାରେ । ଏକ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥରେ ଏହି ରାଶିକୁ 'ବକେୟା' କୁହାଯାଇପାରେ, ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ । ଯେଉଁ ପରିମାଣକୁ 'ବକେୟା' ଭାବରେ ଦାବି କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ଅଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ, ବେଳେବେଳେ ତାହା 'ବକେୟା' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ । 1993 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ର ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ 'କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ପରେ 'ସୁଧ ପରିମାଣ ସହିତ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି 1993 ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟ ଏବଂ ଏହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ବିଶେଷ କରି ଧାରା 3, 4 ଏବଂ 5 କୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏକ ସୀମିତ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା 1993 ଅଧିନିୟମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ନିରସ୍ତ କରିବ । ମକଦ୍ଦମା 6 ର ଉପଧାରା (1) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ରାଶି ସହିତ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରେତାଙ୍କଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ । ଯଦି କ୍ରେତାଙ୍କ ପାଇଁ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ତର୍କକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି କ୍ରେତା ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ବିବାଦ ଉଠାଇଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଦେୟ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ବିବାଦକୁ ଆଣିଛନ୍ତି, ତେବେ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ନିୟମିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଧୀନରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ପ୍ରତି ଦେୟ ପରିମାଣର ଅଦାୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିକାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଦେୟ ରାଶି ବିଷୟରେ ବିଚାର କରାଯିବା ପରେ, ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ପରିମାଣର ଅଦାୟ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ ଯାହା ଧାରା 6 ର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକାରକୁ ଅନୁସରଣ କରି ସେ ହକଦାର ହୋଇପାରିବେ ।ଆମେ ଭୟ କରୁଛୁ ଯେ ଧାରା 3, 4 ଏବଂ 5 ସହିତ ପାଠକରାଯାଉଥିବା 1993 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ର ଯୋଜନା ଏକାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ପରିକଳ୍ପନା କରେ ନାହିଁ ।ବରଂ, ଧାରା 6 ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଏକକ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଯେଉଁଠାରେ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ଯୋଗାଣ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ପାଇଁ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଧାରା 3 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି କାରଣ ପାଇଁ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଏହିପରି ଖିଲାଫ ପାଇଁ ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ଆଦାୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏହି କାରଣରୁ ଧାରା 6 ର ଉପଧାରା (1) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ 'ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ରାଶି ସହିତ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି' ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ମକଦ୍ଦମା

କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ କ୍ରେତାଙ୍କଠାରୁ ଆଦାୟ କରାଯିବ ।ଧାରା 6 ର ଉପଧାରା (2) ଉପଧାରା (1) ରେ ସୂଚିତ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇଏଫସିକୁ ପଠାଯାଉଥିବା ବିବାଦ ବିଷୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗାଣ କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ସେବା ପାଇଁ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ପରିମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବାଦ ଏବଂ ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗାଣକାରୀ କେଉଁ ସୁଧ ରାଶି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଛନ୍ତି ତାହା ଆଲୋଚନା କରେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ 'ଏକତ୍ର' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସାଧାରଣତଃ ସଂଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଏକକାଳୀନ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦ ଉପରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଏହି ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ଧାରା 6ର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇନପାରେ । ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ କି ଧାରା 6 ର ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆଇଏଫସିକୁ ଜଡ଼ିତ କରି ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କେବଳ ସେତେବେଳେ ବଜାୟ ରହିବ ଯଦି ଏହା ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ସହିତ ମୂଳ ରାଶିର ଅଦାୟ ପାଇଁ ହୋଇଥିବ ଏବଂ କେବଳ ସୁଧ ପାଇଁ ନୁହେଁ ?ଏହାର ଉତ୍ତର ନକରାତ୍ମକ ହେବ । ଆସାମ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ବୋର୍ଡ 12ରେ ଗୌହାଟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତକୁ ଆମେ ଅନୁମୋଦନ କରୁଛୁ ଯେ ଧାରା 6 (1) ରେ 'ଏକତ୍ର' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ 'ସହିତ' କିମ୍ବା 'ମଧ୍ୟ' ହେବ । ଏହିପରି, ଧାରା 6 (2) ଅନୁଯାୟୀ ମୂଳ ରାଶି ଏବଂ ସୁଧ ଆଦାୟ ପାଇଁ କିମ୍ବା କେବଳ ସୁଧ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ଯେଉଁଠାରେ ଯୋଗାଣ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ବିବାଦିତ ହୋଇଛି । ଆମ ମତରେ, ଧାରା 6 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆଇଏଫସିର ସନ୍ଦର୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କେବଳ ଧାରା 4 ଏବଂ 5 ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ସୁଧ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଦାବି କରିବା ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, କେବଳ ଏକ ବିଦ୍ୟମାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ, ସ୍ଥିରୀକୃତ କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତ ଦାୟିତ୍ୱ କ୍ଷେତ୍ରରେ । ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱକୁ ନେଇ ବିବାଦ ରହିଛି, ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ପାଇଁ ଦେୟ ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଇଏଫସିର କ୍ଷମତା ରହିଛି । କ୍ରେତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରା 6 (2) ଉପରେ କରାଯାଇଥିବା କଥନ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା 1993 ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଅଭିପ୍ରାୟ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ଅନୁରୂପ ହେବ ନାହିଁ । 1993 ଅଧିନିୟମର ପ୍ରସ୍ତାବନା, ଯାହା ଉପରେ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି, ଆମକୁ ଅନ୍ୟଥା ବିଚାର କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ପ୍ରସ୍ତାବନା ଅଧିନିୟମ ସହିତ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ମେଳ ଖାଉ ନଥାଇପାରେ; ଅଧିନିୟମ ପ୍ରସ୍ତାବନା ବାହାରେ ଯାଇପାରେ ।

35. *ସିକ୍ୟୁର ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଗୋଦ୍ରେଜ୍ ଆଣ୍ଡ ବଏସ୍ ଏମଏଫଜି କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*[13] ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 6 ର ଉପଧାରା (2) ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ମିଳାମିଶା ଅଧିନିୟମ, 1996 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଏବଂ ଏହା ଆହୁରି ଏକ ଆଇନଗତ କଳ୍ପନା ସୃଷ୍ଟି କରେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆଇଏଫସିକୁ ସୂଚିତ ବିବାଦ ସେହି ଅଧିନିୟମ 7 ର ଉପଧାରା (1) ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ତେଣୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ମିଳାମିଶା ଅଧିନିୟମ, 1996ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକାରୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆଇଏଫସି ଯୋଗାଣ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବା ପାଇଁ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଥିବା ମୂଳ ରାଶି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବାଦର ମୁକାବିଲା କାହିଁକି କରିପାରିବ ନାହିଁ, ତାହାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

36. ତଥାପି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ 'କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ଏହାର ସରଳ ଏବଂ ସ୍ୱାଭାବିକ ଅର୍ଥରେ ଦେୟ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ ହେବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୟ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ନାହିଁ, 1993 ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଧାରା 3 ରୁ 6 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ ହେବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ଯେହେତୁ କ୍ରେତା ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ କୌଣସି ପରିମାଣ ଦେୟ କିମ୍ବା ସମାଧାନ ହୋଇଥିବା ରାଶି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ବିଳମ୍ବରେ ପଇଠ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ ଏବଂ ଧାରା 6 ର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଆଇଏଫସିକୁ ବିବାଦର ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ବାହାରେ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ ଏହିପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି:

> "16.ତେଣୁ ଆଇଏଫସି ସମ୍ମୁଖରେ ଉକ୍ତ ବିଷୟ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି ସହିତ କେବଳ ଅଧିନିୟମ 4 ଏବଂ 5 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ପରିମାଣ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହିବ । ଧାରା 4 କେବଳ ସେତେବେଳେ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଧାରା 3 ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ, ଏହି ଅଧିନିୟମର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଧ୍ୟାନ ଧାରା 3 ଉପରେ ରହିଛି, ଯାହା ଉପରେ ପୂର୍ବରୁ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଧାରା 3 ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ପରିମାଣ ବିଷୟରେ କୁହେ, କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିବାଦୀୟ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଗଣନା ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଉଥିବା ପରିମାଣ କିମ୍ବା ବିଳମ୍ବ ଯୋଗାଣ ବିଷୟରେ ବିବାଦ ଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ରେତାଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା କିମ୍ବା ସାମଗ୍ରୀର ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗାଣ ବିଷୟରେ ନୁହେଁ । ତେଣୁ "ଜଣେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ଅର୍ଥକୁ ଏହାର ସରଳ ଏବଂ ସ୍ୱାଭାବିକ ଢଙ୍ଗରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦେୟ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର

[13] (2004) 3 SCC 447.

କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ" ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଧାରା 3 ରୁ 6 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ ହେବ ।

17. ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, କ୍ରେତା ଅର୍ଥାତ୍ ଆବେଦନକାରୀ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଦ୍ୱାରା ଯୋଗାଣ ଠିକ୍ ସମୟରେ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଣରେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଥିଲା ଏବଂ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଣ ସମୟରେ, ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇସାରିଥିଲା । ତେଣୁ, ସଂକ୍ଷେପରେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ, ଚୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ ଅଭିଯୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ କୌଣସି ପରିମାଣ ଦେୟ କିମ୍ବା ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ପରିମାଣ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଦେୟ ପ୍ରଦାନରେ ବିଳମ୍ବ ହେବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ ଏବଂ ଧାରା 6 ର ଉପ-ଧାରା 2 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବିବାଦକୁ ଆଇଏଫସିକୁ ପଠାଇବା, ଆମ ମତରେ, ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ବାହାରେ ରହିବ ।

37. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆମ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର । କ୍ରେତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦେୟ ରାଶି' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା କାରଣ ପାଇଁ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଅଟେ ଯାହାକୁ ଆମେ ସମ୍ମାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

38. ବର୍ତ୍ତମାନ, ଏହି ମାମଲାରେ 1993 ଅଧିନିୟମର ପ୍ରୟୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ୍ରେତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଇପାରେ । ତାଙ୍କର ତର୍କ ହେଉଛି ଯେ 1993 ଅଧିନିୟମ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଚୁକ୍ତିନାମା ଜାନୁଆରୀ 15,1983 ରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1993 ଅଧିନିୟମ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 23,1992 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା ।ଏହି ତର୍କ ଆମକୁ ଗୋଟିଏରୁ ଅଧିକ କାରଣ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମତଃ, ଏହି ବିବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା; ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଛି । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଏବଂ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ, ଉପଲବ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଯଦିଓ 1983 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଚୁକ୍ତି ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାଗଣାରେ କଞ୍ଚାମାଲ ଯୋଗାଣ ନେଇ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସମୟ ସମୟରେ ଏଥିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା; ଅତିରିକ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରଦାନର ଆହରଣ ଏବଂ ଆବଣ୍ଟନରେ ତ୍ରୁଟି ଏବଂ ଏପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶେଷଥର ପାଇଁ 1995 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 29 ତାରିଖରେ ହୋଇଥିଲା ।

39. ସେହି 1993 ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । *ଆସାମ ସ୍ମଲ ସ୍କେଲ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ କର୍ପୋରେସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟ 6 ଜଣଙ୍କ* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହିପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି:

"37.ଆମେ ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ କହିଛୁ ଯେ ନିୟମ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ଖଣ୍ଡ 8 ବଳକା 10 ପ୍ରତିଶତ ଦେୟ ସହିତ ଜଡିତ । ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ବାଦୀ କର୍ପୋରେସନ୍ ଠାରୁ ଉଭୟ ମୂଳ ରାଶି ଏବଂ ସୁଧ ମଧ ଦାବି କରିଥିଲେ । 1993 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 କ୍ରେତାଙ୍କ ଉପରେ ସହମତ ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ଚୁକ୍ତି ନହୋଇଥିବା ସ୍ଥାନରେ କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀର ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଦେୟ ଦେବାକୁ ଏକ ବୈଧାନିକ ଦାୟିତ୍ୱ ଲାଗୁ କରେ।କେବଳ ଯେତେବେଳେ ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ପଇଠ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ଧାରା 4 ଲାଗୁ ହେବ ।1993 ଅଧିନିୟମ 23-9-1992 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା ଏବଂ ତାହା ସେହି ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବା କାରବାର ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ 71ଟି ମକଦ୍ଦମାର କାରବାର ମଧ୍ୟରୁ, କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 26 (ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟର ଉପାନ୍ତ ପାରାକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି), ଅର୍ଥାତ୍ 5-6-1991 ରୁ 28-7-1992 ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗାଣ ଆଦେଶ, 1993 ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା । କେବଳ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 27 ରୁ 71ରେ ହୋଇଥିବା କାରବାର। ସଂଖ୍ୟା (ଅର୍ଥାତ୍ 22-10-1992 ରୁ 19-6-1993 ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗାଣ ଆଦେଶ), 1993 ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବ ।

38. ତେଣୁ, ଜୁନ୍ 1991 ଏବଂ 23-9-1992 ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା କାରବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ 1993 ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ ଜୁନ୍ 1991 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 23 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ଏବଂ ତା 'ପରେ 23.5% ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

40. *ଆସାମ ସ୍ମଲ ସ୍କେଲ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ କର୍ପୋରେସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟ 6 ଜଣଙ୍କ ମାମଲାକୁ*, ନିକଟରେ *ଶକ୍ତି ଟ୍ୟୁବ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ 7 ମାମଲାକୁ* ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଛି । *ଶକ୍ତି ଟ୍ୟୁବ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ 7 ମାମଲାରେ* ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହିପରି କହିଛନ୍ତି:

"18.ଆମ ବିଚାରରେ, ଆସାମ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ମାମଲା (2005) 13 ଏସସିସି 19 ରେ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଅନୁପାତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ପରିଚାଳନା କରିବ । ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ତଥ୍ୟ ତଥା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ

ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଆଇନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଉପରୋକ୍ତ ରାୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ନିଆଯାଇଥିଲା ତାହାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ନେବାର କୌଣସି କାରଣ ଆମେ ପାଉ ନାହୁଁ ।ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ସମ୍ମାନର ସହ ସହମତ, ଯାହା ମାମଲାର ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ପରେ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ଜଣାପଡୁଛି ।

21. ଆମେ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଦାଖଲଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିଛୁ । *ଆସାମ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ମାମଲା (2005) 13 ଏସସିସି 19* ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ଶେଷରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯାହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ତାହା ହେଉଛି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଯୋଗାଣ ଆଦେଶ ତାରିଖ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ "କାରବାର" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ କେବଳ ଏକ ଯୋଗାଣ ଆଦେଶ ଥିଲା । ରାୟର ପାରା 37 ରେ କୋର୍ଟ ଏହାକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଆମେ ଉପୋରୋକ୍ତରେ ଉଦ୍ଧାର କରିଛୁ । ଆମ ବିଚାରରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଉପରୋକ୍ତ ରାୟରେ କୌଣସି ଅସ୍ୱଷ୍ଟତା ନାହିଁ । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟ, ଯେପରି ରାୟର ପାରା 37 ରେ କରାଯାଇଛି, ତାହା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଏବଂ ନୈତିକ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ "କାରବାର" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନେଣଦେଣର ଆରମ୍ଭ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗାଣ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ନେଣଦେଣର ସମାପ୍ତି ନୁହେଁ ଯାହା କେବଳ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ-ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଫଳ ହୋଇଛି ।

22. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯୋଗାଣ ଆଦେଶ ଏଠାରେ ରଖାଯାଇଥିବା କାରଣରୁ, ଉକ୍ତ ଯୋଗାଣ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଯୋଗାଣ, ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ ବରଂ ସିପିସିର ଧାରା 34ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ ।

31. ଅନ୍ୟଥା, ଆମର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ ହେଉଛି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଚୁକ୍ତିର କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିର କୌଣସି ନବୀକରଣ ହୋଇନାହିଁ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ପତ୍ର ବିନିମୟରୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଯୋଗାଣ ଆଦେଶ ଜାରି କରିବା ପରେ,

ଆବେଦନକାରୀ-ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଯୋଗାଣ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପାଇପ ଯୋଗାଇ ନଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ସେମାନେ ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଧାରା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଏବଂ ପାଇପର ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କହିଥିଲେ ।

41. ଏହି ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି, ତଥାପି, କ୍ରେତାଙ୍କ ମାମଲାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ ଯାହା ଆମେ ଉପରେ ସୂଚିତ କରିଛୁ, ଯଥା, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ମୂଳ ଚୁକ୍ତି ସମୟ ସମୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଏପ୍ରିଲ୍ 29,1995 ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳକୁ 1993 ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇସାରିଥିଲା ।

42. ଶେଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆଇଏଫସିର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏକପାଖିଆ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ସମର୍ଥନରେ କୌଣସି କାରଣ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ; ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କୌଣସି ବୌଦ୍ଧିକ ପ୍ରୟୋଗକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ ନାହିଁ । ସେ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଆବେଦନଗୁଡିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବଳବତ୍ତର ରୁହେ ତାହା କ୍ରେତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଗୁରୁତର ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ କାରଣ ମୂଳ ଚୁକ୍ତିନାମା 8.19 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଥିଲା ଏଥିମଧ୍ୟରୁ 6.07 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା 1997 ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସାମଗ୍ରୀ ମୂଲ୍ୟ ବାବଦକୁ ବଳକା ପରିମାଣ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ତଥାପି କ୍ରେତାଙ୍କ ଉପରେ 24,86,998/ ଟଙ୍କାର ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି, ଯାହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 24, 1997 ଠାରୁ ମାସିକ ବିରାମ ସହିତ 18 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ଚକ୍ରବୃଦ୍ଧି ସୁଧ ସହିତ, ଯାହା କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ହୋଇପାରେ । ଯେଉଁ ସ୍ଥିତିରେ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ରଖାଯାଇଛି, ତାହା ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି । ସେମାନେ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ଆଇଏଫସି ସମ୍ମୁଖରେ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ବିରୋଧ ନକରିବାକୁ ନି ଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ଆଇଏଫସି ଦ୍ୱାରା ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ କୌଣସି ଲିଖିତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା । କ୍ରେତା ଆଇଏଫସି ସମ୍ମୁଖରେ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବିବିଧ ଦାବି (ଅତିରିକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମେତ) କୁ ଆପତ୍ତି କିମ୍ବା ବିବାଦ କରିନଥିଲେ । ଏପରିକି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ କୌଣସି ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ନାହିଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, କ୍ରେତା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ କୌଣସି ଅନୁଶୋଚନା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଯଦିଓ 1993 ଅଧିନିୟମ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ କରିବାର ଏକ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ, କିନ୍ତୁ କ୍ରେତା ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାରର ଲାଭ ଉଠାଇନଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆଇଏଫସି ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଇଏଫସି ଦ୍ୱାରା

ପାରିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ପ୍ରତିକାରକୁ ଅଣଦେଖା କରି ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଅସାଧାରଣ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଯାହା ଆମ ମତରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲା ।

43. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଅବେଦନଗୁଡିକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ଏବଂ 2008 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ମାସ 18 ତାରିଖରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରାଗଲା ।ପକ୍ଷମାନେ ନିଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବେ ।

ଏନ୍. ଜେ. ଅବେଦନଗୁଡିକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ